

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 361/2008

z dnia 14 kwietnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uproszczenia otoczenia regulacyjnego wspólnej polityki rolnej (WPR) rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾ uchyliło i zastąpiło jednym aktem prawnym wszystkie rozporządzenia przyjęte przez Radę od wprowadzenia WPR w ramach tworzenia wspólnych organizacji rynku produktów rolnych lub grup produktów.
- (2) Zgodnie z motywem 7 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku uproszczenie nie miało prowadzić do kwestionowania decyzji politycznych dotyczących WPR podejmowanych w przeszłości, a zatem jego celem nie było wprowadzenie żadnych nowych instrumentów lub środków. W związku z tym rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku odzwierciedla decyzje polityczne podjęte do momentu przedstawienia przez Komisję wniosku dotyczącego tego rozporządzenia.
- (3) Równoległe do prowadzonych w ramach Rady negocjacji w sprawie przyjęcia rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku Rada przeprowadziła również negocjacje i przyjęła szereg decyzji dotyczących polityki w kilku sektorach, mianowicie w sektorze cukru, nasion oraz mleka i przetworów mlecznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 248/2008 (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 6).

- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾ zostało zmienione głównie w celu osiągnięcia równowagi strukturalnej odnośnego rynku. Zmiany te zostały przyjęte i opublikowane na krótko przed opublikowaniem rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.
- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1947/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze nasion ⁽³⁾ zostało zmienione w tym samym czasie, w którym przyjęto rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku. Wprowadzona zmiana polega na wstrzymaniu możliwości udzielania przez Finlandię pomocy krajowej w odniesieniu do nasion i materiału siewnego zbóż oraz aby umożliwić rolnikom w Finlandii przygotowanie się do sytuacji, w której pomoc krajowa nie będzie dostępna, na dopuszczeniu dodatkowego, ostatecznego okresu przejściowego, w którym pomoc krajowa w odniesieniu do produkcji nasion i materiału siewnego zbóż, z wyjątkiem nasion tymotki, może być przyznawana w Finlandii.
- (6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽⁴⁾ zostało zmienione na krótko przed przyjęciem rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, co polegało na wprowadzeniu szeregu zmian w zakresie programów interwencji publicznej i prywatnego przechowywania w odniesieniu do masła i odtuszczonego mleka w proszku, uchyleniu oferowanej siłom zbrojnym możliwości kupna masła po obniżonych cenach oraz ustanowieniu ryczałtowej stawki pomocy obejmującej wszystkie kategorie mleka dostarczanego uczniom w placówkach edukacyjnych.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1247/2007 (Dz.U. L 282 z 26.10.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 3).

Ponadto rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe przepisy w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego ⁽¹⁾ także zostało zmienione równocześnie z rozporządzeniem (WE) nr 1255/1999, w wyniku czego zezwolono na wprowadzanie do obrotu jako mleka spożywczego produktów o zawartości tłuszczu innej niż uprzednio przewidziana w tym rozporządzeniu.

- (7) Wymienione zmiany muszą zostać włączone do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, aby zapewnić utrzymanie w mocy tych decyzji dotyczących kierunków polityki z chwilą rozpoczęcia stosowania przepisów tego rozporządzenia w odnośnych sektorach.
- (8) Równoległe do negocjacji i przyjęcia rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku Rada przeprowadziła również negocjacje i przyjęła reformę polityki w sektorach owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw. W tym celu przyjęto rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw ⁽²⁾. Zgodnie z motywem 8 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku wyłącznie te przepisy obydwu wyżej wymienionych sektorów, które nie były przedmiotem reformy polityki, zostały od razu włączone do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, natomiast przepisy materialne, które były przedmiotem reformy, należy włączyć do tegoż rozporządzenia dopiero po wdrożeniu stosownych reform. Jako że warunek ten został spełniony, sektory owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw należy obecnie w pełni włączyć do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, uwzględniając w nim decyzje dotyczące kierunków polityki przyjęte w rozporządzeniu (WE) nr 1182/2007 w odniesieniu do wspólnej organizacji rynków produktów obydwu sektorów.
- (9) Rozporządzenie Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy ⁽³⁾ ustanowiło nowe przepisy wprowadzania do obrotu odnośnych produktów. Celem rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku było zebranie w jednych ramach prawnych wszystkich istniejących przepisów dotyczących wspólnej organizacji rynków, zastępując podejście sektorowe podejściem horyzontalnym. Ponieważ rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku zawiera przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu produktów w różnych sektorach, właściwe jest włączenie do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku nowych przepisów wprowadzania do obrotu ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 700/2007.
- (10) Włączenie tych przepisów do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku powinno nastąpić zgodnie

z podejściem stosowanym podczas przyjmowania rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku; podejście to polegało na tym, że nie kwestionowano decyzji dotyczących kierunków polityki podjętych podczas przyjmowania tych przepisów przez Radę oraz uzasadnienia tych decyzji wyrażonego w odpowiednich motywach odnośnych rozporządzeń.

- (11) Należy zatem wprowadzić stosowne zmiany w rozporządzeniu o jednolitej wspólnej organizacji rynku.
- (12) Zmiany te powinny wejść w życie najpóźniej w dniu, od którego rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku stosuje się do odnośnych sektorów zgodnie z art. 204 ust. 2 tego rozporządzenia. Artykuł 204 ust. 2 przewiduje, że w odniesieniu do sektorów nasion, wołowiny i cielęciny oraz mleka i przetworów mlecznych rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem stosować się do wymienionych sektorów również od dnia 1 lipca 2008 r.
- (13) W odniesieniu do kilku przepisów rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku dotyczących sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw przepisy te stosuje się, zgodnie z art. 204 ust. 2, od dnia 1 stycznia 2008 r. Odnośne zmiany przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mogłyby zatem wejść w życie z dniem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia w odniesieniu do sektorów nasion, wołowiny i cielęciny oraz mleka i przetworów mlecznych, tj. z dniem 1 lipca 2008 r.
- (14) Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 1152/2007 stanowi, że niektóre zmiany wprowadzone tym rozporządzeniem w odniesieniu do sektora mleka stosuje się dopiero od dnia 1 września 2008 r. Odnośne zmiany niniejszego rozporządzenia powinno się stosować od tego samego dnia.
- (15) Zgodnie z art. 204 ust. 2 akapit drugi lit. c) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku rozporządzenie to w odniesieniu do sektora cukru stosuje się od dnia 1 października 2008 r. Odnoszące się do tego sektora przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy zatem również stosować od dnia 1 października 2008 r.
- (16) Następujące rozporządzenia dotyczące sektora owoców i warzyw są nieaktualne i w związku z tym, dla pewności prawnej, powinny zostać uchylone: rozporządzenie Rady (EWG) nr 449/69 z dnia 11 marca 1969 r. w sprawie refundacji pomocy udzielanej przez państwa członkowskie organizacjom producentów owoców i warzyw ⁽⁴⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1467/69 z dnia 23 lipca 1969 r. w sprawie przywozu owoców cytrusowych pochodzących

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1153/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, s. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 22.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 61 z 12.3.1969, s. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3669/93 (Dz.U. L 338 z 31.12.1993, s. 26).

z Maroka ⁽¹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2511/69 z dnia 9 grudnia 1969 r. ustanawiające specjalne środki na rzecz poprawy produkcji i obrotu wspólnotowych owoców cytrusowych ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2093/70 z dnia 20 października 1970 r. ustanawiające ogólne zasady stosowania art. 6 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2517/69 ustanawiającego pewne środki na rzecz reorganizacji produkcji owoców we Wspólnocie ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 846/72 z dnia 24 kwietnia 1972 r. wprowadzające specjalne środki na rzecz przyznawania umów na przetwarzanie pomidorów, które podlegały środkom interwencyjnym ⁽⁴⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1252/73 z dnia 14 maja 1973 r. w sprawie przywozu owoców cytrusowych pochodzących z Cypru ⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 155/74 z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie przywozu owoców cytrusowych pochodzących z Libanu ⁽⁶⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1627/75 z dnia 26 czerwca 1975 r. w sprawie przywozu świeżych cytryn pochodzących z Izraela ⁽⁷⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 794/76 z dnia 6 kwietnia 1976 r. ustanawiające dalsze środki na rzecz reorganizacji produkcji owoców we Wspólnocie ⁽⁸⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1180/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie przywozu do Wspólnoty niektórych produktów rolnych pochodzących z Turcji ⁽⁹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 10/81 z dnia 1 stycznia 1981 r. ustalające w odniesieniu do owoców i warzyw ogólne zasady wprowadzania w życie Aktu przystąpienia z 1979 r ⁽¹⁰⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 40/81 z dnia 1 stycznia 1981 r. ustalające ceny podstawowe i ceny skupu mające zastosowanie w Grecji do kalafiorów i jabłek ⁽¹¹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3671/81 z dnia 15 grudnia 1981 r. w sprawie przywozu do Wspólnoty niektórych produktów rolnych pochodzących z Turcji ⁽¹²⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1603/83 z dnia 14 czerwca 1983 r. ustanawiające specjalne środki na rzecz zbytu suszonych winogron i suszonych fig pochodzących ze zbiorów w 1981 r. i przechowywanych przez agencje składujące ⁽¹³⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 790/89 z dnia 20 marca 1989 r. ustalające poziom dodatkowej zryczałtowanej pomocy na tworzenie organizacji producentów oraz maksymalną kwotę pomocy stosowaną w celu poprawy jakości i obrotu w sektorze upraw orzechów i chleba świętojańskiego ⁽¹⁴⁾, rozporządzenie Rady (EWG)

nr 3650/90 z dnia 11 grudnia 1990 r. w sprawie środków wspomagających stosowanie w Portugalii wspólnych norm jakości w odniesieniu do owoców i warzyw ⁽¹⁵⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/92 z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie tymczasowej rekompensaty w związku z wpływem sytuacji w Jugosławii na przewóz niektórych świeżych owoców i warzyw z Grecji ⁽¹⁶⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3438/92 z dnia 23 listopada 1992 r. ustanawiające specjalne środki na rzecz przewozu niektórych świeżych owoców i warzyw pochodzących z Grecji ⁽¹⁷⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3816/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. dotyczące zniesienia w sektorze owoców i warzyw mechanizmów wyrównawczych oraz środków pokrewnych w handlu między Hiszpanią i innymi państwami członkowskimi ⁽¹⁸⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 742/93 z dnia 17 marca 1993 r. znoszące w odniesieniu do sektora owoców i warzyw mechanizm kompensacyjny w handlu między Portugaliją i pozostałymi państwami członkowskimi ⁽¹⁹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 746/93 z dnia 17 marca 1993 r. w sprawie przyznawania pomocy w celu wsparcia tworzenia oraz ułatwienia działalności organizacji producentów w Portugalii przewidzianych w rozporządzeniach (EWG) nr 1035/72 i (EWG) nr 1360/78 ⁽²⁰⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 399/94 z dnia 21 lutego 1994 r. dotyczące szczególnych środków w odniesieniu do suszonych winogron ⁽²¹⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 2241/2001 z dnia 15 listopada 2001 r. zmieniające cło autonomiczne Wspólnej Taryfy Celnej stosowane w odniesieniu do czosnku objętego kodem CN 0703 20 00 ⁽²²⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 545/2002 z dnia 18 marca 2002 r. rozszerzające finansowanie planów poprawy jakości i obrotu w odniesieniu do niektórych orzechów i chleba świętojańskiego, zatwierdzonych na mocy tytułu IIa rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 i przewidujące specjalną pomoc dla orzechów laskowych ⁽²³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 wprowadza się następującą zmianę:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do sektora wina stosuje się wyłącznie art. 195 niniejszego rozporządzenia.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 8.8.1969, s. 95. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2365/70 (Dz.U. L 257 z 26.11.1970, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 18.12.1969, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1130/89 (Dz.U. L 119 z 29.4.1989, s. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 232 z 21.10.1970, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 100 z 27.4.1972, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 133 z 21.5.1973, s. 113.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 18 z 22.1.1974, s. 97.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 165 z 28.6.1975, s. 9.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 93 z 8.4.1976, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 142 z 9.6.1977, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2008/97 (Dz.U. L 284 z 16.10.1997, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 1 z 1.1.1981, s. 17.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 3 z 1.1.1981, s. 11.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 367 z 23.12.1981, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1555/84 (Dz.U. L 150 z 6.6.1984, s. 4).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.1983, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1979/85 (Dz.U. L 186 z 19.7.1985, s. 5).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 85 z 30.3.1989, s. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1825/97 (Dz.U. L 260 z 23.9.1997, s. 9).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 362 z 27.12.1990, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1468/97 (Dz.U. L 200 z 29.7.1997, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.1992, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 350 z 1.12.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1600/96 (Dz.U. L 206 z 16.8.1996, s. 45).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 387 z 31.12.1992, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1363/95 (Dz.U. L 132 z 16.6.1995, s. 8).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 77 z 31.3.1993, s. 8.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 77 z 31.3.1993, s. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 952/97 (Dz.U. L 142 z 2.6.1997, s. 30).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1994, s. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 3).

⁽²²⁾ Dz.U. L 303 z 20.11.2001, s. 8.

⁽²³⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 1.

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Część IV rozdział II ma zastosowanie do ziemniaków świeżych lub schłodzonych objętych kodem CN 0701.”;
- 2) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „Jeśli to konieczne, lata gospodarcze w przypadku produktów sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ustala Komisja.”;
- 3) w art. 6 ust. 2 skreśla się lit. c);
- 4) artykuł 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
- „(ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku 169,80 EUR za 100 kg;”;
- 5) artykuł 10 ust. 1 lit f) otrzymuje brzmienie:
- „f) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego z mleka metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej.”;
- 6) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 15
- Masło**
1. Skup masła w ramach interwencji publicznej otwiera się na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia.
2. Komisja może wstrzymać skup w ramach interwencji publicznej, jeżeli ilości oferowane w ramach interwencji w okresie przewidzianym przekraczają 30 000 ton. W tym przypadku skup może być dokonywany w ramach procedury przetargowej zgodnie z wymogami, które określa Komisja.”;
- 7) artykuł 22 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 22
- Masło**
- Bez uszczerbku dla ustalania ceny interwencyjnej drogą procedury przetargowej w przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 2, cena interwencyjna masła wynosi 90 % ceny referencyjnej.”;
- 8) w art. 23 skreśla się akapit drugi;
- 9) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
- „(ii) wywozu, bez dalszego przetwarzania lub po przetworzeniu na produkty wymienione w załączniku I do Traktatu bądź na towary wymienione w załączniku XX część III do niniejszego rozporządzenia; lub”;
- b) do ust. 2 lit. a) dodaje się podpunkt w brzmieniu:
- „(iii) wykorzystania do celów przemysłowych, o których mowa w art. 62.”;
- 10) w art. 28 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) w przypadku:
- (i) masła niesolonego wyprodukowanego ze śmietanki lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, zawierającego w masie: minimalnie 82 % tłuszczu mlecznego, maksymalnie 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka i maksymalnie 16 % wody;
- (ii) masła solonego wyprodukowanego ze śmietanki lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, zawierającego w masie: minimalnie 80 % tłuszczu mlecznego, maksymalnie 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka, maksymalnie 16 % wody i maksymalnie 2 % soli.”;
- 11) artykuł 29 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 29
- Warunki i wysokość dopłat do masła**
- Wysokość dopłat do masła ustala Komisja na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.
- Jeśli w chwili wycofania ze składu następuje niekorzystna zmiana na rynku, której nie można było przewidzieć w chwili wprowadzania do składu, dopłata może zostać zwiększona.”;
- 12) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 skreśla się lit. d);
- b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Komisja ustala wysokość dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem lub w ramach procedur przetargowych.
- W odniesieniu do serów, o których mowa w ust. 1, wysokość dopłat ustalana jest przy uwzględnieniu kosztów przechowywania oraz konieczności utrzymania równowagi między serami objętymi dopłatami a pozostałymi serami wprowadzanymi na rynek.”;

13) skreśla się art. 35;

14) w art. 50 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Od przedsiębiorstw cukrowniczych, które nie podpisały umów przedsięwziętych na dostawy buraków cukrowych po cenach minimalnych w ilości odpowiadającej ich kwocie, skorygowanej w razie konieczności w wyniku zastosowania współczynnika prewencyjnego wycofania ustalonego zgodnie z art. 52 ust. 2 akapit pierwszy, wymaga się zapłaty co najmniej ceny minimalnej za buraki kwotowe dla całości buraków cukrowych przetwarzanych przez nie na cukier.

6. Porozumienia branżowe mogą przewidywać odstępstwo od ust. 3, 4 i 5 pod warunkiem zatwierdzenia ich przez dane państwo członkowskie.”;

15) artykuł 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

Wycofanie cukru z rynku

1. W celu zachowania równowagi strukturalnej rynku na poziomie cenowym zbliżonym do ceny referencyjnej, uwzględniając zobowiązania Wspólnoty wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, Komisja może podjąć decyzję o wycofaniu z rynku na dany rok gospodarczy tych ilości cukru lub izoglukozy wyprodukowanych w ramach kwot, które przekraczają wielkość progową obliczoną zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Wielkość progową wycofania, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się dla każdego przedsiębiorstwa z przyznaną kwotą, mnożąc tę kwotę przez współczynnik ustalany przez Komisję, najpóźniej do dnia 16 marca poprzedniego roku gospodarczego, na podstawie przewidywanych tendencji rynkowych. Na rok gospodarczy 2008/2009 współczynnik ten stosuje się do kwoty pozostałej po zrzeczeniu się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 przyznanym najpóźniej w dniu 15 marca 2008 r.

Na podstawie uaktualnionych tendencji rynkowych Komisja może do dnia 31 października odnośnego roku gospodarczego podjąć decyzję o skorygowaniu współczynnika lub — gdy nie podjęto takiej decyzji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu — o jego ustaleniu.

3. Każde przedsiębiorstwo z przyznaną kwotą przecho-wuje na własny koszt do czasu rozpoczęcia kolejnego roku gospodarczego wyprodukowaną w ramach kwoty ilość cukru, która przekracza wielkość progową obliczoną zgodnie z ust. 2. Ilości cukru lub izoglukozy wycofane w danym roku gospodarczym uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty dla kolejnego roku gospodarczego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, po uwzględnieniu przewidywanych tendencji na rynku cukru Komisja może podjąć decyzję o uwzględnieniu w bieżącym lub kolejnym roku gospodarczym całości lub części wycofanego cukru lub izoglukozy jako:

- nadwyżki cukru lub nadwyżki izoglukozy, możliwych do zaklasyfikowania jako cukier przemysłowy lub izoglukozza przemysłowa;
- produkcji w ramach kwoty tymczasowej, z której część może zostać zarezerwowana na wywóz, z poszanowaniem zobowiązań Wspólnoty wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

4. Jeżeli zaopatrzenie rynku wspólnotowego w cukier jest niewystarczające, Komisja może podjąć decyzję o sprzedaży pewnej ilości wycofanego cukru na rynku wspólnotowym przed zakończeniem okresu wycofania.

5. Jeżeli wycofany cukier uznawany jest za pierwszy cukier wyprodukowany w kolejnym roku gospodarczym, plantatorom buraków płaci się cenę minimalną dla tego roku gospodarczego.

Jeżeli wycofany cukier zostaje zaklasyfikowany jako cukier przemysłowy lub zostaje wywieziony zgodnie z ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu, nie stosuje się wymogów art. 49 dotyczących ceny minimalnej.

Jeżeli wycofany cukier zostaje sprzedany na rynku wspólnotowym przed zakończeniem okresu wycofania zgodnie z ust. 4, plantatorom buraków płaci się cenę minimalną dla bieżącego roku gospodarczego.”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 52a

Wycofanie cukru z rynku w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010

1. W drodze odstępstwa od art. 52 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do państw członkowskich, w których doszło do zmniejszenia krajowej kwoty cukru w wyniku zrzeczenia się kwot zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, Komisja ustala współczynnik na lata gospodarcze 2008/2009 i 2009/2010 przez zastosowanie załącznika VIIc do niniejszego rozporządzenia.

2. Przedsiębiorstwo, które zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006 zrzuca się ze skutkiem od następnego roku gospodarczego całości przydzielonej mu kwoty, na własny wniosek nie podlega stosowaniu współczynników, o których mowa w art. 52 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Wniosek składa się przed końcem roku gospodarczego, którego dotyczy wycofanie.”;

17) artykuł 59 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 59

Zarządzanie kwotami

1. Komisja koryguje kwoty określone w załączniku VI do dnia 30 kwietnia 2008 r. dla roku gospodarczego 2008/2009 oraz do dnia 28 lutego 2009 r. i 2010 r. odpowiednio dla lat gospodarczych 2009/2010 i 2010/2011. Korekty te wynikają z zastosowania ust. 2 niniejszego artykułu i art. 58 niniejszego rozporządzenia oraz art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Uwzględniając skutki systemu restrukturyzacji przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006, Komisja ustala, najpóźniej do końca lutego 2010 r., wspólny współczynnik procentowy konieczny do zmniejszenia istniejących kwot cukru i izoglukozy dla każdego państwa członkowskiego lub regionu w celu uniknięcia zachwień równowagi rynku, począwszy od roku gospodarczego 2010/2011. Państwa członkowskie odpowiednio korygują kwotę w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w odniesieniu do państw członkowskich, których krajowa kwota cukru uległa zmniejszeniu w wyniku zrzeczenia się kwot zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, Komisja ustala współczynnik procentowy zgodnie z załącznikiem VIIa do niniejszego rozporządzenia. Odnosne państwa członkowskie odpowiednio korygują współczynnik stosowany wobec każdego znajdującego się na ich terytorium przedsiębiorstwa, któremu przyznano kwotę zgodnie z załącznikiem VIIb do niniejszego rozporządzenia.

Akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu nie stosuje się do regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.”;

18) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 60

Przenoszenie kwot krajowych i zmniejszenie kwot”;

b) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwo członkowskie może zmniejszyć kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na jego terytorium o nie więcej niż 10 % na rok gospodarczy 2008/2009 i kolejne lata, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przedsiębiorstwom swobody decydowania o uczestnictwie w mechanizmach ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 320/2006. W takich przypadkach państwa członkowskie stosują obiektywne i niedyskryminujące kryteria.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, gdy zastosowanie ma art. 4a rozporządzenia (WE) nr 320/2006, państwa członkowskie dokonują korekty kwoty cukru przyznanej danemu przedsiębiorstwu przez zastosowanie zmniejszenia określonego w ust. 4 tego artykułu w granicach wartości współczynnika procentowego ustalonego w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

19) artykuł 64 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) cukru i izoglukozy wycofanych z rynku zgodnie z art. 52 i 52a, w odniesieniu do których nie wypełniono zobowiązań określonych w art. 52 ust. 3.”;

20) w art. 101 lit. b)–e) otrzymują brzmienie:

„b) przez wytwórców produktów cukierniczych i lodów;

c) przez wytwórców innych środków spożywczych, które określa Komisja;

d) w celu bezpośredniego spożycia masła skoncetrowanego.”;

21) artykuł 102 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dopłaty wspólnotowe wynoszą 18,15 EUR/100 kg w odniesieniu do wszystkich rodzajów mleka.

Kwoty dopłat do innych kwalifikujących się przetworów mlecznych są ustalane z uwzględnieniem składników mleka w tych przetworach.”;

22) po części II tytuł I rozdział IV dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja IVa

Dopłaty w sektorze owoców i warzyw

Podsekcja I

Grupy producentów

Artykuł 103a

Pomoc dla grup producentów

1. W trakcie okresu przejściowego dopuszczonego zgodnie z art. 125e państwa członkowskie mogą przyznać grupom producentów sektora owoców i warzyw utworzonych w celu ubiegania się o uznanie ich za organizacje producentów:

a) pomoc mającą na celu wsparcie tworzenia się tych organizacji i ułatwienie im działalności administracyjnej;

b) pomoc bezpośrednią lub za pośrednictwem instytucji kredytujących na pokrycie części inwestycji wymaganych do uzyskania decyzji o uznaniu i określonych w planie dochodzenia do uznania, o którym mowa w art. 125e ust. 1 akapit trzeci.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1 lit. a), podlega zwrotowi przez Wspólnotę zgodnie z przepisami, które powinna przyjąć Komisja, dotyczącymi finansowania takich środków i obejmującymi progi, pułapy oraz zakres finansowania przez Wspólnotę.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1 lit. a), ustalana jest dla każdej grupy producentów na podstawie wartości produkcji tej grupy wprowadzonej do obrotu i wynosi w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku:

- a) odpowiednio 10 %, 10 %, 8 %, 6 % i 4 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później;
- b) odpowiednio 5 %, 5 %, 4 %, 3 % i 2 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (*).

Te wartości procentowe mogą być zmniejszone w zależności od wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przekraczającej ustalony próg. Do dopłat wypłacanych grupie producentów w danym roku można zastosować określony pułap.

Podsekcja II

Fundusze i programy operacyjne

Artykuł 103b

Fundusze operacyjne

1. Organizacje producentów działające w sektorze owoców i warzyw mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany z:

- a) wkładów finansowych pochodzących od członków lub danej organizacji producentów;
- b) pomocy finansowej Wspólnoty, która może zostać przyznana organizacjom producentów.

2. Fundusze operacyjne służą wyłącznie do finansowania programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 103g.

Artykuł 103c

Programy operacyjne

1. Programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw mają co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 122 lit. c), lub celów wymienionych poniżej:

- a) planowanie produkcji;

- b) poprawa jakości produktów;
- c) podwyższenie handlowej wartości produktów;
- d) promocja produktów świeżych lub przetworzonych;
- e) środki ochrony środowiska i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne;
- f) zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe.

2. Zarządzanie kryzysowe i zapobieganie sytuacjom kryzysowym związane jest z unikaniem kryzysów i postępowaniem w sytuacji kryzysowej na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmuje:

- a) wycofywanie z rynku;
- b) zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezбиieranie ich;
- c) promowanie i informowanie;
- d) działania szkoleniowe;
- e) ubezpieczanie zbiorów;
- f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na rozwój funduszy wzajemnego inwestowania.

Środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie trzecim, nie przekraczają jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

W celu finansowania środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych. W tym przypadku spłata kapitału i odsetek od tych kredytów może stanowić część programu operacyjnego i dlatego też może kwalifikować się do wspólnotowej pomocy finansowej na mocy art. 103d. Jakiegokolwiek szczególnie działanie w ramach zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi jest finansowane z tych kredytów lub bezpośrednio, ale nie jednocześnie z obu tych źródeł.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że:

- a) programy operacyjne zawierają co najmniej dwa działania na rzecz ochrony środowiska; lub
- b) co najmniej 10 % wydatków poniesionych w ramach programów operacyjnych przeznaczanych jest na działania na rzecz ochrony środowiska.

Działania na rzecz ochrony środowiska są zgodne z wymogami dotyczącymi płatności rolno-środowiskowych określonych w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (**).

Jeżeli co najmniej 80 % producentów będących członkami organizacji producentów podlega na mocy tego przepisu przynajmniej jednemu takiemu samemu zobowiązaniu rolno-środowiskowemu, to każde z tych zobowiązań liczone jest jako działanie w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Wsparcie działań w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje dodatkowe koszty i utraczone dochody wynikające z danego działania.

4. Ustęp 3 stosuje się w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii dopiero od dnia 1 stycznia 2011 r.

5. Inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko są dozwolone wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

Artykuł 103d

Wspólnotowa pomoc finansowa

1. Wspólnotowa pomoc finansowa jest równa rzeczywiście wpłaconej kwocie finansowych wkładów, o których mowa w art. 103b ust. 1 lit. a), ale jest ograniczona do 50 % rzeczywiście poniesionych wydatków.

2. Wspólnotowa pomoc finansowa jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów.

Ta wielkość procentowa może jednak zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu, o ile wielkość przekraczająca 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu jest wykorzystywana wyłącznie w zakresie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi.

3. Na wniosek organizacji producentów wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) zostały przedstawione przez kilka wspólnotowych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów międzynarodowych;
- b) zostały przedstawione przez co najmniej jedną z organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;
- c) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie produkcji produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (***) oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych (****);

- d) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, i dotyczą środków realizowanych nie dłużej niż do końca 2013 r.;
- e) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznaną organizację producentów, która połączyła się z inną uznaną organizacją producentów;
- f) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznane stowarzyszenie organizacji producentów;
- g) zostały przedstawione przez organizację producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;
- h) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty;
- i) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie działań promujących spożycie owoców i warzyw wśród dzieci w placówkach edukacyjnych.

4. Wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 100 % w przypadku wycofania owoców i warzyw z rynku, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów oraz których przekazanie odbywa się w drodze:

- a) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji charytatywnych i fundacji, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności służącej pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania;
- b) bezpłatnej dystrybucji w zakładach karnych, szkołach i instytucjach szkolnictwa publicznego, na obozach wypoczynkowych dla dzieci oraz w szpitalach i domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zagwarantowania, że dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowią uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju.

Artykuł 103e

Krajowa pomoc finansowa

1. W tych regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest szczególnie niski, Komisja może upoważnić państwa członkowskie, na podstawie właściwie umotywowanego wniosku, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % wkładów finansowych, o których mowa w art. 103b ust. 1 lit. a). Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego. W regionach państw członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 15 % wartości produkcji owoców i warzyw i w których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc, o której mowa w akapicie pierwszym, może być pokrywana przez Wspólnotę na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. W drodze odstępstwa od art. 180 niniejszego rozporządzenia art. 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do krajowej pomocy finansowej dozwolonej zgodnie z ust. 1.

Artykuł 103f

Ramy krajowe i krajowa strategia programów operacyjnych

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe w celu określenia ogólnych warunków w odniesieniu do działań, o których mowa w art. 103c ust. 3. Ramy te przewidują w szczególności, że takie działania spełniają odpowiednie wymogi rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, w tym określone w jego art. 5 wymogi dotyczące komplementarności, spójności i zgodności.

Proponowane przez siebie ramy państwa członkowskie przedstawiają Komisji, która w terminie trzech miesięcy może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja nie umożliwi osiągnięcia celów określonych w art. 174 Traktatu oraz w szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego (****). Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Państwa członkowskie ustanawiają krajową strategię na rzecz stałych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia ta uwzględnia następujące elementy:

- analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;
- uzasadnienie wybranych priorytetów;
- cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności;
- ocenę programów operacyjnych;
- zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

Artykuł 103g

Zatwierdzanie programów operacyjnych

1. Projekty programów operacyjnych są przedkładane właściwym organom krajowym, które je zatwierdzają lub odrzucają lub występują o wprowadzenie do nich zmian zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji.

2. Organizacje producentów przekazują państwu członkowskiemu informację o szacowanej wielkości funduszu operacyjnego na każdy rok oraz przedstawiają stosowne uzasadnienie oparte na szacunkowych danych dotyczących programu operacyjnego, wydatków w roku bieżącym i ewentualnie wydatków w poprzednich latach oraz, w razie potrzeby, szacowanej wielkości produkcji na rok następujący.

3. Państwo członkowskie powiadamia organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów o szacowanej kwocie wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z limitami określonymi w art. 103d.

4. Wpłaty wspólnotowej pomocy finansowej dokonywane są na podstawie wydatków poniesionych z tytułu programów objętych programem operacyjnym. W odniesieniu do tych samych programów mogą być wypłacane zaliczki z zastrzeżeniem przedstawienia gwarancji lub zabezpieczenia.

5. Organizacja producentów powiadamia państwo członkowskie o ostatecznej kwocie wydatków w roku poprzednim, załączając niezbędne dokumenty towarzyszące, tak aby mogła otrzymać pozostałą część wspólnotowej pomocy finansowej.

6. Czas trwania programów operacyjnych i finansowania ich, z jednej strony, przez producentów i organizacje producentów, a z drugiej — przez fundusze wspólnotowe wynosi minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat.

Artykuł 103h

Przepisy wykonawcze

Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, a w szczególności:

- przepisy dotyczące finansowania środków, o których mowa w art. 103a, w tym progi i pułapy pomocy oraz wysokość współfinansowania pomocy przez Wspólnotę;
- wielkość i zasady zwrotu pomocy, o której mowa w art. 103e ust. 1;
- przepisy dotyczące inwestycji w gospodarstwa indywidualne;
- terminy składania informacji i powiadomień, o których mowa w art. 103g;
- przepisy dotyczące częściowych wypłat wspólnotowej pomocy finansowej, o których mowa w art. 103 g.

(*) Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

(**) Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

(***) Dz.U. L 198 z 22.7.1991, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 123/2008 (Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 3).

(****) Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

(*****) Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1).";

23) w art. 113 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może wprowadzić przepisy dotyczące norm handlowych dla jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) oliwy z oliwek i oliwek stołowych, w odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I część VII lit. a);
- b) owoców i warzyw;
- c) przetworzonych owoców i warzyw;
- d) bananów;
- e) żywych roślin.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

ia) podpunkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) interesu konsumentów w zakresie otrzymywania dokładnych i jasnych informacji na temat produktów, w tym w szczególności w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, dotyczących w szczególności kraju pochodzenia, klasy oraz, w stosownych przypadkach, odmiany (lub rodzaju) produktu.”;

ib) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(v) jeśli chodzi o sektor owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, norm przyjętych przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ (EKGZ).”;

(ii) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) mogą odnosić się w szczególności do jakości, podziału na klasy, wagi, rozmiaru, pakowania, opakowywania, przechowywania, transportu, prezentacji, wprowadzania do obrotu, pochodzenia i etykietowania.”;

24) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 113a

Dodatkowe wymogi związane z wprowadzaniem do obrotu produktów sektora owoców i warzyw

1. Produkty sektora owoców i warzyw przeznaczone do sprzedaży konsumentowi jako produkty świeże mogą być wprowadzone do obrotu jedynie, jeśli są solidnej i właściwej jakości handlowej oraz jeśli zawierają informację o kraju pochodzenia.

2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 113 ust. 1 lit. b) i c), mają zastosowanie do wszystkich etapów wprowadzania do obrotu, w tym przywozu i wywozu, chyba że Komisja postanowi inaczej.

3. Właściciel produktów sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać je i wprowadzać do obrotu na terenie Wspólnoty wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności.

4. Zgodnie z art. 113 ust. 3 akapit drugi i bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczegółowych przepisów, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, w szczególności w odniesieniu do spójnego przeprowadzania w państwach członkowskich kontroli zgodności, państwa członkowskie dokonują, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, selektywnej kontroli zgodności danych produktów z odnośnymi normami handlowymi, opartej o analizę ryzyka. Kontrole te skupiają się na etapie przed wysyłką z obszarów produkcji, obejmującym pakowanie lub ładowanie produktów. W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich kontrole przeprowadzane są przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu.

Artykuł 113b

Wprowadzanie do obrotu wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy

1. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 42 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz w załączniku V pkt A, warunki ustanowione w załączniku XIa, w szczególności ustanowione w pkt III tego załącznika opisy produktów rynkowych, które należy stosować, mają zastosowanie do wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, podanego ubojowi w dniu 1 lipca 2008 r. lub później, niezależnie, czy została ona wyprodukowana we Wspólnocie czy przywieziona z państw trzecich.

Jednak mięso z bydła w wieku do dwunastu miesięcy podanego ubojowi przed dniem 1 lipca 2008 r. może być nadal wprowadzane do obrotu bez wymogu spełnienia warunków ustanowionych w załączniku XIa.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do wołowiny objętej chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (*) przed dniem 29 czerwca 2007 r.

(*) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).”;

- 25) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litera a) otrzymuje brzmienie:
- „a) norm handlowych, o których mowa w art. 113 i 113a, w tym przepisów dotyczących:
- (i) odstępstw lub wyłączeń ze stosowania norm;
- (ii) przedstawiania szczegółowych informacji wymaganych przez normy oraz wprowadzania do obrotu i etykietowania;
- (iii) stosowania norm w odniesieniu do produktów przywiezionych do Wspólnoty lub z niej wywiezionych;
- (iv) w odniesieniu do art. 113a ust. 1, określenia definicji produktu solidnej i właściwej jakości handlowej;”;
- b) dodaje się lit. j) w brzmieniu:
- „j) w odniesieniu do warunków, których należy przestrzegać przy wprowadzaniu do obrotu wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy zgodnie z art. 113b:
- (i) praktycznych metod zapisu litery identyfikującej kategorię, zgodnie z załącznikiem XIa pkt II, jeżeli chodzi o umiejscowienie i wielkość stosowanych znaków;
- (ii) przywozu mięsa z państw trzecich, o którym mowa w załączniku XIa pkt VIII, w odniesieniu do metod kontroli zgodności z niniejszym rozporządzeniem.”;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „Komisja może zmienić część B tabeli zamieszczonej w załączniku XIa pkt III ppkt 2.”;
- 26) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litera a) otrzymuje brzmienie:
- „a) skupiają producentów jednego z następujących sektorów:
- (i) sektor chmielu;
- (ii) sektor oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- (iii) sektor owoców i warzyw w odniesieniu do rolników uprawiających co najmniej jeden produkt tego sektora lub produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia;
- (iv) sektor jedwabników;”;
- b) litera c) otrzymuje brzmienie:
- „c) dążą do realizacji szczegółowego celu, który może, w szczególności, lub w odniesieniu do sektora owoców i warzyw obejmować jeden lub więcej z następujących celów:
- (i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;
- (ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków;
- (iii) optymalizacja kosztów produkcji oraz ustabilizowanie cen producenta.”;
- 27) w art. 123 wprowadza się następujące zmiany:
- a) akapit pierwszy staje się ust. 1;
- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli organizacje międzybranżowe, o których mowa w ust. 1, prowadzą działalność na terytoriach kilku państw członkowskich, są one uznawane przez Komisję bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1.”;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. Zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie uznają również organizacje międzybranżowe, które:
- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów sektora owoców i warzyw lub związanej z handlem nimi;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które je tworzą;
- c) realizują co najmniej dwa z następujących działań w jednym regionie Wspólnoty lub więcej, uwzględniając interesy konsumentów:
- (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku;
- (ii) pomoc w celu lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu owoców i warzyw, w szczególności poprzez prace badawcze i badania rynku;
- (iii) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;
- (iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału wyprodukowanych owoców i warzyw;

- (v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych dla dostosowania produkcji pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;
- (vi) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania produktów fitosanitarnych i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;
- (vii) opracowywanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu;
- (viii) wykorzystywanie potencjału i ochrona rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- (ix) promowanie produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji przyjaznych dla środowiska;
- (x) ustanawianie przepisów w odniesieniu do przepisów produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w załączniku XVIa pkt 2 i 3, które są surowsze niż przepisy wspólnotowe i krajowe.”;
- 28) po części II tytuł II rozdział II sekcja I dodaje się sekcję Ia w brzmieniu:
- „Sekcja IA
- Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych oraz grup producentów w sektorze owoców i warzyw**
- Podsekcja I
- Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów i ich uznawania**
- Artykuł 125a
- Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów**
1. Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymagają od producentów będących jej członkami w szczególności:
- a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
- b) przynależności, z tytułu wytwarzania produktu wymienionego w art. 122 lit. a) ppkt (iii) w danym gospodarstwie, do jednej tylko organizacji producentów;
- c) wprowadzania do obrotu całej wspomnianej produkcji za pośrednictwem organizacji producentów;
- d) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych, wielkości zbiorów, rentowności i sprzedaży bezpośredniej;
- e) wpłacania składek finansowych ustalonych w ramach przepisów dotyczących zrzeszania się, przeznaczonych na tworzenie i uzupełnianie funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 103b.
2. Bez względu na postanowienia ust. 1 lit. c), w przypadku gdy organizacja producentów udzieliła zezwolenia i gdy jest to zgodne z przepisami i warunkami określonymi przez organizację producentów, producenci będący członkami mają prawo do:
- a) sprzedaży konsumentom na ich własne potrzeby nie więcej niż określonej części ich produkcji lub produktów bezpośrednio w gospodarstwach lub poza nimi, przy czym część kwalifikująca się do takiej sprzedaży została ustalona przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 10 %;
- b) wprowadzania do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produktów w ilościach, które mają charakter marginalny w stosunku do wielkości wprowadzanych do obrotu przez ich organizację;
- c) wprowadzania do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produktów, które ze względu na swoje właściwości zwykle nie są objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.
3. Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów określają ponadto:
- a) procedury związane z określaniem, przyjmowaniem i zmienianiem przepisów określonych w ust. 1;
- b) zobowiązanie członków do wpłacania składek finansowych potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
- c) przepisy umożliwiające członkom producentom demokratyczną kontrolę organizacji i jej decyzji;
- d) kary za naruszenie zobowiązań określonych w przepisach dotyczących zrzeszania się, w szczególności za zaleganie ze składkami lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
- e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa;
- f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.
4. Uważa się, że organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu swoich członków oraz reprezentują ich interesy w kwestiach ekonomicznych.

Artykuł 125b

Uznawanie

1. Państwa członkowskie uznają za organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw wszelkie podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że:

- a) mają za cel stosowanie przyjaznych dla środowiska zasad uprawy, technologii produkcji i zasad gospodarki ściekami, w szczególności w celu ochrony jakości zasobów wody, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub stymulacji różnorodności biologicznej, oraz przestrzegają wymogów określonych w art. 122 i 125a i są w stanie odpowiednio to udowodnić;
- b) posiadają minimalną liczbę członków i wytwarzają minimalną wielkość lub wartość — którą mają określić państwa członkowskie — zbywalnej produkcji oraz są w stanie odpowiednio to udowodnić;
- c) istnieją wystarczające dowody na to, że są one w stanie właściwie prowadzić swoją działalność, zarówno pod względem ram czasowych, jak i skuteczności i koncentracji dostaw; w tym celu państwa członkowskie mogą określić, które z produktów lub grup produktów wymienionych w art. 122 lit. a) ppkt (iii) powinny wchodzić w zakres działania organizacji producentów;
- d) skutecznie umożliwiają one swoim członkom uzyskanie wsparcia technicznego w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy;
- e) w razie potrzeby skutecznie zapewniają one swoim członkom środki techniczne umożliwiające zbiór, magazynowanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu ich produktów;
- f) zapewniają one właściwe zarządzanie swoją działalnością handlową i księgowością; oraz
- g) nie zajmują one dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów art. 33 Traktatu.

2. Państwa członkowskie:

- a) w okresie trzech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku i wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających, podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów;
- b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają wymogi określone w niniejszym rozdziale, a w przypadku niespełnienia tych wymogów lub nadużyć dotyczących przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu nakładają kary na te organizacje i, jeśli to konieczne, wycofują ich uznanie;

- c) raz na rok powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej uznania, odmowy lub wycofania uznania.

Podsekcja II

Zrzeszanie się organizacji producentów i grup producentów

Artykuł 125c

Zrzeszanie się organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw

Zrzeszenie organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw powstaje z inicjatywy uznanych organizacji producentów i może realizować którekolwiek z działań przypisanych organizacji producentów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu państwa członkowskie mogą uznać, w odpowiedzi na złożony wniosek, zrzeszenie organizacji producentów, jeżeli:

- a) dane państwo członkowskie uważa, że odnośne zrzeszenie jest zdolne do skutecznej realizacji tych działań; oraz
- b) zrzeszenie nie zajmuje dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów art. 33 Traktatu.

Artykuł 125a ust. 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 125d

Outsourcing

Państwa członkowskie mogą zezwolić uznanej organizacji producentów sektora owoców i warzyw lub uznanemu zrzeszeniu organizacji producentów działającemu w tym sektorze, a także jego oddziałom, na outsourcing którejkolwiek z działań, pod warunkiem że dostarczą one odnośnemu państwu członkowskiemu wystarczających dowodów, że jest to właściwy sposób na osiągnięcie celów danej organizacji producentów lub danego zrzeszenia organizacji producentów.

Artykuł 125e

Grupy producentów w sektorze owoców i warzyw

1. W państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, lub które są położone w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, grupy producentów mogą być tworzone jako podmiot prawny lub jasno określone części podmiotów prawnych z inicjatywy rolników uprawiających co najmniej jeden produkt sektora owoców i warzyw lub produkty tego sektora przeznaczone wyłącznie do przetworzenia, w celu uzyskania decyzji o uznaniu ich za organizacje producentów.

Takie grupy producentów mogą skorzystać z okresu przejściowego w celu spełnienia wymogów niezbędnych do uznania ich za organizacje producentów zgodnie z art. 122.

W celu zakwalifikowania grupy przedstawiają one właściwemu państwu członkowskiemu podzielony na etapy plan dochodzenia do uznania, którego zatwierdzenie sygnalizuje początek okresu, o którym mowa w akapicie drugim, i stanowi wstępne uznanie. Okres przejściowy nie może przekraczać pięciu lat.

2. Przed zatwierdzeniem planu uznawania państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich zamiarach i ich przewidywanych następstwach finansowych.

Podsekcja III

Rozszerzenie przepisów na producentów w określonym obszarze gospodarczym

Artykuł 125f

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadkach gdy organizacja producentów sektora owoców i warzyw, która działa w określonym obszarze gospodarczym, uznawana jest w odniesieniu do konkretnego produktu za reprezentatywną dla produkcji i producentów w tym obszarze, zainteresowane państwo członkowskie może na wniosek organizacji producentów zobowiązać producentów prowadzących działalność gospodarczą w tym obszarze, którzy nie należą do organizacji producentów, do przestrzegania następujących przepisów:

- a) przepisów określonych w art. 125a ust. 1 lit. a);
- b) przepisów wymaganych do wdrożenia środków, o których mowa w art. 103c ust. 2 lit. c).

Akapit pierwszy stosuje się pod warunkiem, że przepisy te:

- a) obowiązywały przez okres co najmniej jednego roku gospodarczego;
- b) są ujęte w pełnym wykazie w załączniku XVIa;
- c) będą obowiązywać najwyżej przez trzy lata gospodarcze.

Warunek, o którym mowa w akapicie drugim lit. a), nie ma jednak zastosowania, jeśli odnośne przepisy pokrywają się z przepisami ujętymi w załączniku XVIa pkt 1, 3 i 5. W takim przypadku rozszerzenie przepisów nie może mieć zastosowania przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

2. Do celów niniejszej podsekcji »obszar gospodarczy« oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których warunki produkcji i wprowadzania do obrotu są jednolite.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz obszarów gospodarczych.

W ciągu miesiąca od powiadomienia Komisja zatwierdza wykaz lub, po konsultacji z danym państwem członkowskim, podejmuje decyzję o zmianach, które muszą być przez to państwo wprowadzone. Komisja podaje zatwierdzony wykaz do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

3. Organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy jej członkowie stanowią co najmniej 50 % producentów w obszarze gospodarczym, w którym ona działa, i gdy wytwarza ona co najmniej 60 % wielkości produkcji tego obszaru. Bez uszczerbku dla ust. 5 przy wyliczaniu wymienionych wartości procentowych nie należy brać pod uwagę producentów lub produkcji produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., rozporządzeniem (WE) nr 834/2007.

4. Przepisy obowiązujące wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym:

- a) nie są krzywdzące dla innych producentów w danym państwie członkowskim lub we Wspólnocie;
- b) nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów dostarczanych dla przetwórstwa na podstawie umowy zawartej przed rozpoczęciem roku gospodarczego, chyba że są one wyraźnie nimi objęte, z wyjątkiem przepisów dotyczących sprawozdań w sprawie produkcji, o których mowa w art. 125a ust. 1 lit. a);
- c) nie mogą być sprzeczne z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi i krajowymi.

5. Przepisy nie mogą być wiążące dla producentów produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., rozporządzeniem (WE) nr 834/2007, chyba że na taki środek wyraziło zgodę co najmniej 50 % tych producentów w obszarze gospodarczym, w którym działa organizacja producentów, a organizacja ta wytwarza co najmniej 60 % produkcji w danym obszarze.

Artykuł 125g

Tryb powiadamiania

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym zgodnie z art. 125f ust. 1. Komisja podaje te przepisy do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

Artykuł 125h

Uchylenie rozszerzenia przepisów

Komisja decyduje, że państwo członkowskie musi uchylić rozszerzenie przepisów, o którym zdecydowało to państwo członkowskie zgodnie z art. 125f ust. 1:

- a) jeżeli uzna, że przedmiotowe rozszerzenie na innych producentów eliminuje konkurencję w znacznej części rynku wewnętrznego lub zagraża wolnemu obrotowi towarów lub że cele art. 33 Traktatu są zagrożone;

- b) jeżeli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu ma zastosowanie do przepisów rozszerzonych na innych producentów. Decyzja Komisji w odniesieniu do tych przepisów ma zastosowanie dopiero od dnia takiego ustalenia;
- c) jeżeli po dokonaniu kontroli uzna, że przepisy zawarte w niniejszej podsekcji nie były przestrzegane.

Artykuł 125i

Składki finansowe producentów niebędących członkami

W przypadku stosowania art. 125f ust. 1 zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować w oparciu o przedstawiony dowód, że producenci niebędący członkami są zobowiązani wobec organizacji producentów do płacenia części składek finansowych uiszczanych przez producentów będących członkami, jeśli są one wykorzystywane na pokrycie:

- a) kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania przepisów, o których mowa w art. 125f ust. 1;
- b) kosztów prac badawczych, badań rynku i promocji sprzedaży podejmowanych przez organizację lub zrzeszenie i przynoszących korzyści wszystkim producentom w tym obszarze.

Artykuł 125j

Rozszerzenie przepisów zrzeszania się organizacji producentów

Do celów niniejszego rozporządzenia wszelkie odniesienia do organizacji producentów rozumiane są jako odniesienia do uznanych zrzeszeń organizacji producentów.

Podsekcja IV

Organizacje międzybranżowe w sektorze świeżych owoców i warzyw

Artykuł 125k

Uznawanie i wycofanie uznania

1. Jeżeli uzasadniają to struktury państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe w sektorze owoców i warzyw wszystkie podmioty prawne utworzone na ich terytorium, które złożyły odpowiedni wniosek, pod warunkiem że:

- a) prowadzą one swoją działalność w jednym lub kilku regionach w danym państwie członkowskim;
- b) reprezentują znaczną część produkcji lub handlu lub przetwórstwa owoców i warzyw oraz produktów uzyskiwanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw w danym regionie lub regionach i, jeżeli działają w więcej niż jednym regionie, mogą wykazać się minimalnym poziomem reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które skupiają;

- c) prowadzą co najmniej dwa rodzaje działalności, o których mowa w art. 123 ust. 3 lit. c);
- d) same nie zajmują się produkcją lub przetwórstwem lub wprowadzaniem do obrotu owoców i warzyw ani produktów uzyskanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw;
- e) nie są one zaangażowane w żadne porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w art. 176a ust.4.

2. Przed udzieleniem uznania państwo członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszystkich istotnych informacji dotyczących ich reprezentatywności i różnorodnych działań, wraz ze wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi do dokonania oceny.

Komisja może sprzeciwić się uznaniu w terminie dwóch miesięcy po powiadomieniu.

3. Państwa członkowskie:

- a) decydują o tym, czy udzielić uznania w okresie trzech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami towarzyszącymi;
- b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacja międzybranżowa spełnia przepisy i warunki uznania; w przypadku niespełnienia tych wymogów lub nadużyć dotyczących przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu nakładają kary na te organizacje i, jeśli to konieczne, wycofują uznanie danej organizacji;
- c) wycofują uznanie, w przypadku gdy:
 - (i) wymogi i warunki uznania ustanowione w niniejszej podsekcji nie są już spełniane;
 - (ii) organizacja międzybranżowa przystąpi do któregośkolwiek rodzaju porozumienia, decyzji lub uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 176a ust. 4, bez uszczerbku dla wszelkich innych kar, które zostaną nałożone zgodnie z prawem krajowym;
 - (iii) organizacja międzybranżowa nie spełnia obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 176a ust. 2;
- d) w terminie dwóch miesięcy powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia oraz wycofania uznania.

4. Komisja określa warunki, w tym dotyczące częstotliwości, na jakich państwa członkowskie przekazują jej sprawozdanie w sprawie działalności organizacji międzybranżowych.

W wyniku przeprowadzenia kontroli Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o wycofanie uznania.

5. Uznawanie stanowi upoważnienie do realizowania działań wymienionych w art. 123 ust. 3 lit. c), zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja podaje wykaz uznanych organizacji międzybranżowych do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy, ze wskazaniem sfery gospodarczej lub obszaru ich działalności oraz działań realizowanych w rozumieniu art. 1251. Przypadki wycofania uznania są również podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 125l

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy organizacja międzybranżowa, działająca w określonym regionie lub regionach państwa członkowskiego, jest uważana za reprezentatywną dla produkcji lub handlu lub przetworzenia danego produktu, zainteresowane państwo członkowskie na wniosek zainteresowanej organizacji międzybranżowej może sprawić, by niektóre z porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk wewnątrz tej organizacji przez ograniczony okres obowiązywały inne podmioty, indywidualne lub grupowe, które nie należą do tej organizacji, a działają w danym regionie lub regionach.

2. Organizację międzybranżową uważa się za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1 w przypadku, gdy odpowiada ona za co najmniej dwie trzecie produkcji lub handlu lub przetwarzania danego produktu lub produktów w danym regionie bądź regionach państwa członkowskiego. W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie jej przepisów na inne podmioty obejmuje więcej niż jeden region, organizacja międzybranżowa musi wykazać minimalny poziom reprezentatywności w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z danych regionów.

3. Przepisy, w związku z którymi można występować o rozszerzenie na inne podmioty gospodarcze:

- a) dotyczą jednego z następujących celów:
 - (i) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
 - (ii) surowszych przepisów produkcji niż ustanowione przepisy wspólnotowe lub krajowe;
 - (iii) sporządzenia znormalizowanych umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;
 - (iv) przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu;
 - (v) przepisów dotyczących ochrony środowiska;
 - (vi) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
 - (vii) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- b) muszą obowiązywać od co najmniej jednego roku gospodarczego;
- c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze;
- d) nie są krzywdzące dla innych podmiotów w państwie członkowskim lub Wspólnocie.

Warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), nie ma zastosowania, jeśli odnośne przepisy pokrywają się z przepisami ujętymi w załączniku XVIa pkt 1, 3 i 5. W takim przypadku rozszerzenie przepisów nie może mieć zastosowania przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii), (iv) i (v), muszą być takie same jak przepisy określone w załączniku XVIa. Przepisy, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii), nie mają zastosowania do produktów wytworzonych poza danym regionem lub regionami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 125m

Powiadamianie o rozszerzeniu przepisów i ich uchylanie

1. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkie podmioty w jednym lub kilku określonych regionach zgodnie z art. 125l ust. 1. Komisja podaje te przepisy do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

2. Przed podaniem przepisów do wiadomości publicznej Komisja informuje komitet ustanowiony na mocy art. 195 o każdym powiadomieniu dotyczącym rozszerzenia umów międzybranżowych.

3. Komisja decyduje, że dane państwo członkowskie musi uchylić rozszerzenie przepisów, o którym ono zdecydowało, w przypadkach określonych w art. 125h.

Artykuł 125n

Składki finansowe producentów niebędących członkami

W przypadku gdy przepisy dotyczące jednego lub kilku produktów zostają rozszerzone i gdy uznana organizacja międzybranżowa prowadzi działalność jednego lub kilku rodzajów wymienionych w art. 125l ust. 3 lit. a) leżącą w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność jest związana z jednym lub kilkoma przedmiotowymi produktami, państwo członkowskie, które udzieliło uznania tej organizacji, może zdecydować, że jednostki lub grupy, które nie są członkami tej organizacji międzybranżowej, ale które uzyskują korzyści z takiej działalności, płacą organizacji całość lub część składek finansowych uiszczanych przez jej członków w zakresie, w jakim składki te są przeznaczone na pokrycie kosztów bezpośrednio ponoszonych w związku z prowadzeniem przedmiotowej działalności.”;

29) w art. 127 dodaje się literę w brzmieniu:

„da) w zależności od przypadku, przepisy dotyczące międzynarodowych organizacji producentów i międzynarodowych stowarzyszeń organizacji producentów, w tym pomocy administracyjnej udzielanej przez właściwe organa w przypadku współpracy międzynarodowej;”;

30) w art. 130 dodaje się litery w brzmieniu:

„fa) owoców i warzyw;

fb) przetworzonych owoców i warzyw;”;

31) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 140a

System cen wejścia w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw

1. Jeżeli stosowanie stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej zależy od ceny wejścia partii przywożonego towaru, wiarygodność tej ceny jest sprawdzana poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości celnej w przywozie, obliczonej przez Komisję w odniesieniu do produktu i jego pochodzenia na podstawie ważonej średniej cen produktu na reprezentatywnych rynkach przywozu państw członkowskich lub, w razie potrzeby, na innych rynkach.

Dla weryfikacji ceny wejścia produktów przywożonych pierwotnie do celów przetworzenia Komisja może jednak przyjmując przepisy szczegółowe.

2. W przypadku gdy zadeklarowana cena wejścia przedmiotowej partii towaru przekracza zryczałtowaną wartość celną w przywozie zwiększoną o ustaloną przez Komisję marżę, która nie może przekroczyć wartości zryczałtowanej o więcej niż 10 %, wymagane jest złożenie zabezpieczenia równoważnego należności przywózowej ustalonej na podstawie wartości zryczałtowanej wartości celnej w przywozie.

3. Jeżeli cena przywózowa danej partii towaru nie została zadeklarowana w chwili odprawy celnej, zastosowana stawka celna wspólnej taryfy celnej zależy od zryczałtowanej wartości celnej w przywozie lub jest obliczana z zastosowaniem odpowiedniego ustawodawstwa celnego zgodnie z warunkami, które ma określić Komisja.”;

32) w art. 141 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Do przywozu jednego z produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, drobiu i bananów lub większej ich liczby stosuje się dodatkową należność przywózową o stawce należności określonej w art. 135–140a w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnemu wpływowi na rynek wspólnotowy, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:”;

33) w art. 153 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji ustala się dla Wspólnoty na 2 424 735 ton na rok gospodarczy, wyrażonych w cukrze białym.”;

34) w art. 160 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu,

cukru, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego rolniczego. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmie stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.”;

35) w art. 161 ust. 1 po lit. d) dodaje się litery w brzmieniu:

„da) owoców i warzyw;

db) przetworzonych owoców i warzyw;”;

36) w art. 174 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego oraz mięsa drobiowego. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmie stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.”;

37) artykuł 175 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 175

Stosowanie art. 81–86 Traktatu

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 81–86 Traktatu i ich przepisy wykonawcze mają z zastrzeżeniem art. 176–177 niniejszego rozporządzenia zastosowanie do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, które odnoszą się do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–k) i m)–u) oraz art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, a także do handlu nimi.”;

38) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 176a

Porozumienia i uzgodnione praktyki w sektorze owoców i warzyw

1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych mających na celu prowadzenie działalności, o której mowa w art. 123 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji;

b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja nie uznała porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami wspólnotowymi.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nie mogą wejść w życie przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

4. Za niezgodne z przepisami Wspólnoty uznaje się w każdym przypadku następujące porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do podziału rynków we Wspólnocie w jakiegokolwiek formie;

b) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące powodować zakłócenia konkurencji, a które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki wymagające ustalania cen, bez uszczerbku dla działań podjętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczegółowych przepisów wspólnotowych;

e) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu określonego w ust. 2 lit. b) Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione, podejmuje ona decyzję o stosowaniu art. 81 ust. 1 Traktatu do odnośnego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednakże w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.”;

39) artykuł 179 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 179

Przepisy wykonawcze odnoszące się do porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze owoców i warzyw oraz w sektorze tytoniu

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 176a, 177 i 178, w tym przepisy odnoszące się do powiadamiania i publikowania.”;

40) artykuł 180 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 180

Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej i w szczególności z wyłączeniem pomocy państwa, o której mowa w art. 182 niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu mają zastosowanie do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–k) i m)–u) oraz art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, a także do handlu nimi.”;

41) w art. 182 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia od Komisji Finlandia może przyznawać pomoc w odniesieniu do określonych ilości nasion, z wyjątkiem nasion tymotki (*Phleum pratense* L.), oraz określonych ilości materiału siewnego zbóż wyprodukowanych wyłącznie w Finlandii do zbiorów w 2010 r. włącznie.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r. Finlandia przekazuje Komisji szczegółowe sprawozdanie w sprawie efektów przyznanej pomocy.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie mogą kontynuować wypłacanie pomocy państwa w ramach istniejących programów w odniesieniu do produkcji ziemniaków świeżych lub schłodzonych, objętych kodem CN 0701, oraz handlu nimi do dnia 31 grudnia 2011 r.

6. W odniesieniu do sektora owoców i warzyw państwa członkowskie mogą wypłacać pomoc państwa do dnia 31 grudnia 2010 r. pod następującymi warunkami:

a) pomoc państwa wypłacana jest wyłącznie producentom owoców i warzyw, którzy nie są członkami uznanej organizacji producentów i którzy zawarli umowę z uznaną organizacją producentów, na mocy której zobowiązali się do stosowania środków zapobiegania sytuacji kryzysowym i zarządzania kryzysowego przyjętych przez daną organizację producentów;

b) kwota pomocy wypłacana tym producentom nie przekracza 75 % kwoty wsparcia Wspólnoty udzielanego członkom danej organizacji producentów; oraz

c) najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. zainteresowane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie w sprawie skuteczności i wydajności odnośnej pomocy państwa, zawierające w szczególności analizę skali wsparcia udzielonego na rzecz organizacji tego sektora. Komisja przeanalizuje sprawozdanie i podejmie decyzję w sprawie przedstawienia ewentualnych odpowiednich propozycji.”;

42) w art. 184 dodaje się punkt w brzmieniu:

- „4) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2013 r. — dotyczące wprowadzenia w życie przepisów określonych w części II tytuł I rozdział IV sekcja IVa oraz w części II tytuł II rozdział II, dotyczących organizacji producentów, funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw.”;

43) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 203a

Przepisy przejściowe w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw

1. Systemy pomocy określone w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych, zniesionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 (*), nadal mają zastosowanie do wszystkich produktów w roku gospodarczym tych produktów kończącym się w 2008 r.

2. Na mocy niniejszego rozporządzenia podtrzymuje się uznanie organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które zostały uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 jeszcze przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby dostosowują się one do wymogów niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Na mocy niniejszego rozporządzenia podtrzymuje się uznanie organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które zostały uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

3. Na wniosek organizacji producentów program operacyjny, zatwierdzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, może:

- a) być realizowany aż do końca; lub
- b) zostać zmieniony, tak aby spełniał on wymogi niniejszego rozporządzenia; lub
- c) zostać zastąpiony nowym programem operacyjnym na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 103d ust. 3 lit. e) i f) mają zastosowanie do programów operacyjnych, które zostały złożone w 2007 r., lecz nie zostały jeszcze zatwierdzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a które poza tym spełniają kryteria określone w tych przepisach.

4. Grupy producentów, którym udzielono wstępnego uznania na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, nadal korzystają z tego wstępnego uznania na mocy niniejszego rozporządzenia. Plany uznawania zatwierdzone na mocy

rozporządzenia (WE) nr 2200/96 zachowują ważność na mocy niniejszego rozporządzenia. Plany te należy jednak w razie potrzeby zmienić, tak aby grupa producentów mogła sprostać wymogom uznania obowiązującym organizacje producentów określonym w art. 125b niniejszego rozporządzenia. W przypadku grup producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, stawki pomocy określone w art. 103a ust. 3 lit. a) mają zastosowanie do planów uznawania, począwszy od dnia stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. Umowy, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2202/96, obejmujące więcej niż jeden rok gospodarczy programu pomocy dla przetwórstwa owoców cytrusowych, które odnoszą się do roku gospodarczego rozpoczynającego się w dniu 1 października 2008 r. lub do kolejnych lat gospodarczych, mogą, za zgodą obydwu stron, zostać zmienione lub rozwiązane, tak aby uwzględnić uchylenie wymienionego rozporządzenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, a w konsekwencji uwzględnić zniesienie pomocy. Na mocy tego rozporządzenia lub przepisów wykonawczych wobec zainteresowanych stron nie stosuje się kar, które mogłyby wynikać z wprowadzenia takich zmian lub rozwiązania umowy.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje rozwiązanie przejściowe na mocy art. 68b lub 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przepisy przyjęte zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 lub art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2202/96 dotyczące minimalnych parametrów surowców przeznaczonych do przetworzenia oraz minimalnych wymogów jakościowych dla produktów końcowych mają nadal zastosowanie w odniesieniu do surowców zebranych na jego terytorium.

7. Do czasu przyjęcia nowych norm handlowych dla owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw zgodnie z art. 113 i 113a nadal stosuje się normy handlowe ustanowione zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 2200/96 oraz (WE) nr 2201/96.

8. Komisja może przyjąć środki mające na celu ułatwienie przejścia od stosowania uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2202/96 i (WE) nr 1182/2007 do stosowania uregulowań ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w tym uregulowań zawartych w ust. 1–7 niniejszego artykułu.

(*) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1993/2001 (Dz.U. L 262 z 2.10.2001, s. 6).”;

44) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku I część XXI wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się pozycje oznaczone kodami CN 0511 99 31, 0511 99 39 oraz 0511 99 85;

- (ii) pozycja oznaczona kodem CN 1211 otrzymuje brzmienie:

„Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumarii, farmacji lub stosowanych do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane z wyłączeniem produktów oznaczonych kodem CN ex 1211 90 85 w części IX niniejszego załącznika”;

- b) dodaje się załączniki VIIa, VIIb i VIIc zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- c) w załączniku VIII pkt VI otrzymuje brzmienie:

„VI.

W przypadku zastosowania art. 59 ust. 2 państwa członkowskie przydzielają skorygowane kwoty najpóźniej do końca lutego w celu zastosowania ich w kolejnym roku gospodarczym.”;

- d) dodaje się załącznik XIa zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- e) w załączniku XIII pkt III ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Mleko poddane obróbce termicznej niespełniające wymogów dotyczących zawartości tłuszczu określonych w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) jest uznawane za mleko spożywcze, pod warunkiem że zawartość tłuszczu jest podana na opakowaniu w wyraźny i czytelny sposób za pomocą zwrotu »zawartość tłuszczu ... %«, z dokładnością do jednego miejsca po przecinku. Mleko to nie jest określane jako mleko pełne, częściowo odtłuszczone lub odtłuszczone.”;

- f) po załączniku XVI dodaje się załącznik XVIa zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- g) w załączniku XXII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2008 r.

Artykuł 2

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1184/2006

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy, które należy stosować w związku ze stosowaniem art. 81–86 oraz pewnych postanowień art. 88 Traktatu w związku z wytwarzaniem produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, a także handlu nimi, z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–k) i m)–u) oraz art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*).

(* Dz.U. L 299 z 16.11.2007. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 361/2008 (Dz.U. L 121 z 7.5.2008, s. 1).”.

Artykuł 3

Uchylenia

1. Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 700/2007 oraz (WE) nr 1182/2007.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń rozumiane są jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odczytywane zgodnie z tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII do tego rozporządzenia.

2. Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 449/69, (EWG) nr 1467/69, (EWG) nr 2511/69, (EWG) nr 2093/70, (EWG) nr 846/72, (EWG) nr 1252/73, (EWG) nr 155/74, (EWG) nr 1627/75, (EWG) nr 794/76, (EWG) nr 1180/77, (EWG) nr 10/81, (EWG) nr 40/81, (EWG) nr 3671/81, (EWG) nr 1603/83, (EWG) nr 790/89, (EWG) nr 3650/90, (EWG) nr 525/92, (EWG) nr 3438/92, (EWG) nr 3816/92, (EWG) nr 742/93, (EWG) nr 746/93, (WE) nr 399/94, (WE) nr 2241/2001 i (WE) nr 545/2002.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r. Jednakże:

- a) przepisy art. 1 pkt 3, 4, 5, 8, 12 i 13 stosuje się od dnia 1 września 2008 r.;
- b) przepisy art. 1 pkt 9, 14–19, 33 i 44 lit. b) i c) stosuje się od dnia 1 października 2008 r.

W imieniu Rady
I. JARC
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK VIIa

OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ USTALANEJ ZGODNIE Z ART. 59 UST. 2 AKAPIT DRUGI

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:
 - a) »wartość procentowa na poziomie państwa członkowskiego« oznacza wartość ustaloną zgodnie z pkt 2 w celu określenia całkowitej ilości podlegającej redukcji na szczeblu danego państwa członkowskiego;
 - b) »wspólna wartość procentowa« oznacza wspólną wartość procentową ustaloną przez Komisję zgodnie z art. 59 ust. 2 akapit pierwszy;
 - c) »zmniejszenie« odnosi się do liczby uzyskanej w wyniku podzielenia całkowitej ilości, której się zrzeknięto w danym państwie członkowskim, przez kwoty krajowe ustalone zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji obowiązującej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty.
2. Wartość procentowa na szczeblu państwa członkowskiego jest równa wspólnej wartości procentowej pomnożonej przez $1 - [(1/0,6) \times \text{zmniejszenie}]$.

Jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, stosowana wartość procentowa wynosi zero.

ZAŁĄCZNIK VIIb

OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ STOSOWANEJ W ODNIESIENIU DO PRZEDSIĘBIORSTW ZGODNIE Z ART. 59 UST. 2 AKAPIT DRUGI

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:
 - a) »stosowana wartość procentowa« oznacza wartość procentową ustaloną zgodnie z pkt 2, mającą zastosowanie do kwoty przydzielonej danemu przedsiębiorstwu;
 - b) »wspólna wartość procentowa na szczeblu państwa członkowskiego« oznacza wartość procentową obliczaną dla danego państwa członkowskiego w następujący sposób:

$$Qty/\Sigma [(1 - R/K) \times Q]$$

gdzie:

- Qty = ilość podlegająca redukcji na szczeblu państwa członkowskiego, o której mowa w załączniku VIIa pkt 1 lit. a),
- R = ilość będąca przedmiotem zrzeczenia, o którym mowa w lit. c), w danym przedsiębiorstwie,
- Q = kwota tego samego przedsiębiorstwa dostępna na koniec lutego 2010 r.,
- K = liczba otrzymana w wyniku obliczeń w lit. d),

Σ odnosi się do wyniku działania $(1 - R/K) \times Q$ wykonanego dla każdego przedsiębiorstwa dysponującego kwotą na terytorium danego państwa członkowskiego; jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, wartość jest równa zero;

- c) »zrzeczenie« oznacza liczbę będącą ilorzem ilości kwot, których zrzekły się dane przedsiębiorstwa, oraz ilości kwot w wysokości przydzielonej zgodnie z art. 7 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 oraz art. 60 ust. 1–3 niniejszego rozporządzenia;
- d) »K« oblicza się w każdym państwie członkowskim poprzez podzielenie ilości całkowitego zmniejszenia kwoty w tym państwie członkowskim (dobrowolne zrzeczenia plus ilość podlegająca zmniejszeniu na szczeblu państwa członkowskiego, o której mowa w załączniku VIIa pkt 1 lit. a)) przez wysokość jego kwoty początkowej ustalonej w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji obowiązującej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty.

2. Stosowana wartość procentowa jest równa wspólnej wartości procentowej na szczeblu państwa członkowskiego pomnożonej przez $1 - [(1/K) \times \text{zrzeczenie}]$.

Jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, stosowana wartość procentowa wynosi zero.

ZAŁĄCZNIK VIIc

OBLICZANIE WSPÓŁCZYNNIKA USTALANEGO ZGODNIE Z ART. 52 A UST. 1

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:
- a) »współczynnik na szczeblu państwa członkowskiego« oznacza współczynnik ustalany zgodnie z pkt 2;
 - b) »zmniejszenie« odnosi się do liczby uzyskanej w wyniku podzielenia ogółu kwot cukru, których się zrzeknięto w danym państwie członkowskim, w tym kwot, których się zrzeknięto w roku gospodarczym objętym wycofaniem, przez krajowe kwoty cukru ustalone zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji stosowanej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty;
 - c) »współczynnik« oznacza współczynnik ustalony przez Komisję zgodnie z art. 52 ust. 2.
2. W latach gospodarczych 2008/2009 oraz 2009/2010 współczynnik stosowany na szczeblu państwa członkowskiego jest równy współczynnikowi zwiększonemu o $[(1/0,6) \times \text{zmniejszenie}] \times (1 - \text{współczynnik})$.

Jeżeli otrzymany wynik jest większy niż jeden, stosowany współczynnik ma wartość 1.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK XIa

WPROWADZANIE DO OBROTU WOŁOWINY POCHODZĄCEJ OD BYDŁA W WIEKU DO DWUNASTU MIESIĘCY ZGODNIE Z ART. 113B

I. Definicja

Do celów niniejszego załącznika »mięso« oznacza wszystkie tusze, mięso z kośćmi i bez kości, podroby krojone lub niekrojone przeznaczone do spożycia, pochodzące od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, świeże, mrożone lub głęboko mrożone, bez względu na to, czy są one opakowane lub paczkowane, czy nie.

II. Klasyfikacja w rzeźni wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy

W czasie uboju bydło w wieku do dwunastu miesięcy jest przydzielane przez pracowników ubojni, pod kontrolą właściwego organu, o którym mowa w pkt VII ppkt 1 niniejszego załącznika, do jednej z dwu następujących kategorii:

A) kategoria V: bydło w wieku do ośmiu miesięcy lub ośmiomiesięczne

Litera identyfikacyjna kategorii: V;

B) kategoria Z: bydło w wieku powyżej ośmiu miesięcy i do dwunastu miesięcy lub dwunastomiesięczne

Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

Klasyfikację przeprowadza się na podstawie informacji zawartych w towarzyszącym bydłu paszporcie lub, w przypadku braku paszportu, na podstawie informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych wymienionej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (*).

(*) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

III. Opisy produktów rynkowych

1. Opis produktów rynkowych to nazwa, pod którą sprzedawany jest produkt spożywczy, w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE.

2. Mięso od bydła w wieku do dwunastu miesięcy jest wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich wraz z następującym(-ymi) opisem(-ami) produktu rynkowego ustalonym(-ymi) dla poszczególnych państw członkowskich:

A) w odniesieniu do bydła należącego do kategorii V:

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bułgaria	месо от малки телета
Republika Czeska	telecí
Dania	lyst kalvekød
Niemcy	Kalbfleisch
Estonia	vasikaliha
Grecja	μοσχάρι γάλακτος
Hiszpania	ternera blanca, carne de ternera blanca
Francja	veau, viande de veau
Irlandia	veal
Włochy	vitello, carne di vitello

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Cypr	μοσχάρι γάλακτος
Łotwa	teļa gaļa
Litwa	veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Węgry	borjúhús
Malta	vitella
Niderlandy	kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polska	cielęcina
Portugalia	vitela
Rumunia	carne de vițel
Słowenia	teletina
Słowacja	teľacie mäso
Finlandia	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Szwecja	ljust kalvkött
Zjednoczone Królestwo	veal

B) w odniesieniu do bydła należącego do kategorii Z:

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bułgaria	телешко месо
Republika Czeska	hovězí maso z mladého skotu
Dania	kalvekød
Niemcy	Jungrindfleisch
Estonia	noorloomaliha
Grecja	vealό μοσχάρι
Hiszpania	ternera, carne de ternera
Francja	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irlandia	rosé veal
Włochy	vitellone, carne di vitellone
Cypr	vealό μοσχάρι
Łotwa	jaunlopa gaļa
Litwa	jautiena
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Węgry	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Niderlandy	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polska	młoda wołowina
Portugalia	vitelão
Rumunia	carne de tineret bovin
Słowenia	meso težjih telet
Słowacja	mäso z mladého dobytkä
Finlandia	vasikanliha/kalvkött
Szwecja	kalvkött
Zjednoczone Królestwo	beef

3. Opisy produktów rynkowych, o których mowa w pkt 2, mogą być uzupełnione informacją o nazwie lub oznaczeniu danych kawałków mięsa lub podrobów.
4. Opisów produktów rynkowych ujętych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w ppkt 2 lit. A) oraz wszelkich nowych nazw wywodzących się od tych opisów używa się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

W szczególności nie należy używać określeń »vetu«, »telecí«, »Kalb«, »μοσχάρι«, »ternera«, »kalv«, »veal«, »vitello«, »vitella«, »kalf«, »vitela« i »teletina« w opisie produktów rynkowych w odniesieniu do mięsa pochodzącego od bydła w wieku starszym niż dwanaście miesięcy ani też wymieniać ich na etykiecie.

IV. Obowiązkowe informacje na etykiecie

1. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE i art. 13, 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu etykiety mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy zawierają następujące informacje zamieszczane przez podmioty:
 - a) wiek zwierzęcia przy uboju wskazany, w zależności od przypadku, jako »wiek przy uboju: do ośmiu miesięcy« w przypadku bydła do ośmiu miesięcy lub »wiek przy uboju: powyżej ośmiu miesięcy i do dwunastu miesięcy« w przypadku bydła powyżej ośmiu miesięcy, lecz nie starszego niż dwunastomiesięczne;
 - b) opis produktu rynkowego zgodnie z pkt III niniejszego załącznika.

Jednak w drodze odstępstwa od lit. a) podmioty mogą, na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu, z wyjątkiem sprzedaży konsumentowi końcowemu, zastąpić wiek zwierzęcia przy uboju literą identyfikującą kategorię przewidzianą w pkt II niniejszego załącznika.

2. W odniesieniu do mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, sprzedawanego bez opakowania w miejscach sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, państwa członkowskie ustanawiają szczególne przepisy, według których podawane są informacje, o których mowa w ust. 1.

V. Nieobowiązkowe informacje na etykiecie

Podmioty mogą uzupełniać informacje obowiązkowe, o których mowa w pkt IV, zatwierdzonymi nieobowiązkowymi informacjami zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 lub 17 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

VI. Rejestracja

Na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy przedsiębiorcy, w celu zagwarantowania dokładności danych zawartych na etykiecie, o których mowa w pkt IV i V, rejestrują w szczególności następujące informacje:

- a) numer identyfikacyjny i datę narodzin zwierząt, wyłącznie na szczebłu ubojni;
- b) numer referencyjny wskazujący związek, z jednej strony, między identyfikacją zwierząt, z których pochodzi mięso a, z drugiej strony, opisem produktu rynkowego, wiekiem przy uboju i literą identyfikacyjną kategorii znajdującej się na etykiecie mięsa;
- c) datę przybycia zwierząt i mięsa do zakładu i ich odesłania z zakładu, aby możliwe było stwierdzenie związku między nimi.

VII. Kontrole urzędowe

1. Przed dniem 1 lipca 2008 r. państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za kontrole dotyczące stosowania art. 113b i niniejszego załącznika oraz informują o tym Komisję.
2. Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z przepisami ogólnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (*).

3. Komisja wspólnie z właściwymi organami sprawdza, czy państwa członkowskie przestrzegają przepisów art. 113b i przepisów niniejszego załącznika.
4. Eksperti Komisji przeprowadzają, jeśli jest to wymagane, wspólnie z odpowiednimi właściwymi organami i, w zależności od przypadku, z ekspertami państw członkowskich, kontrole na miejscu w celu upewnienia się, czy przepisy art. 113b i przepisy niniejszego załącznika są stosowane.
5. Państwo członkowskie, na którego terenie przeprowadzana jest kontrola, zapewnia Komisji wszelką pomoc niezbędną do przeprowadzenia kontroli.

(*) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 180/2008 (Dz.U. L 56 z 29.2.2008, s. 4).

VIII. Mięso przywożone z państw trzecich

1. Mięso od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, sprowadzone z państw trzecich, jest wprowadzane do obrotu na rynku Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 113b i niniejszego załącznika.
2. Podmiot gospodarczy z państwa trzeciego, zamierzający wprowadzić do obrotu na rynku Wspólnoty mięso, o którym mowa w pkt 1, poddaje swoją działalność pod kontrolę właściwego organu wyznaczonego przez to państwo lub, w razie jego braku, pod kontrolę niezależnego organu zewnętrznego. Niezależny organ zewnętrzny musi przedstawić wszelkie gwarancje poszanowania warunków ustanowionych przez europejską normę EN 45011 lub ISO/IEC 65 («Wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów»).
3. Wyznaczony właściwy organ lub, w razie potrzeby, niezależny organ zewnętrzny zapewnia przestrzeganie wymogów art. 113b i niniejszego załącznika.

IX. Kary

Bez uszczerbku dla odrębnych przepisów, które mogą zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie kar obowiązujących w przypadkach naruszeń przepisów art. 113b i niniejszego załącznika oraz podejmują wszelkie niezbędne działania dla zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 1 lipca 2009 r. i bezzwłocznie powiadamiają ją o kolejnych zmianach mających na nie wpływ.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK XVIa

**PEŁNY WYKAZ PRZEPISÓW, KTÓRE MOGĄ ZOSTAĆ ROZSZERZONE NA PRODUCENTÓW
NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ZGODNIE Z ART. 125F I 125L****1. Przepisy dotyczące informacji o produkcji**

- a) powiadamianie o zamierzonych uprawach według produktów i, w stosownych przypadkach, odmian;
- b) powiadamianie o obsiewach i nasadzeniach;
- c) powiadamianie o łącznej powierzchni uprawnej według produktów i, w miarę możliwości, według odmian;
- d) powiadamianie o przewidywanych zbiorach w tonach i prawdopodobnych terminach zbiorów według produktów i, w miarę możliwości, odmian;
- e) okresowe powiadamianie o wielkości plonów i dostępnych zapasach, według odmian;
- f) informacja o możliwościach przechowywania.

2. Przepisy dotyczące produkcji

- a) dobór nasion pod kątem zamierzonego wykorzystania (rynek produktów świeżych/przetwórstwo przemysłowe);
- b) przecinanie sadów.

3. Przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu

- a) określone terminy rozpoczęcia zbiorów, stopniowe wprowadzanie do obrotu;
- b) minimalne wymagania dotyczące jakości i wielkości;
- c) przygotowanie, prezentacja, pakowanie i oznaczanie na pierwszym etapie wprowadzania do obrotu;
- d) podanie pochodzenia produktu.

4. Przepisy dotyczące ochrony środowiska

- a) stosowanie nawozów i obornika;
- b) stosowanie środków ochrony roślin i innych metod ochrony plonów;
- c) maksymalna zawartość pozostałości środków ochrony roślin i nawozów w owocach i warzywach;
- d) przepisy dotyczące zagospodarowania produktów ubocznych i zużytych materiałów;
- e) przepisy dotyczące produktów wycofanych z rynku.

5. Przepisy dotyczące promocji i informacji w kontekście zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 103c ust. 2 lit. c)."

ZAŁĄCZNIK IV

ZMIANY DOTYCZĄCE ZAŁĄCZNIKA XXII DO ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1234/2007

1. W tabeli zamieszczonej w pkt 4 dotyczącym rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 wiersz wskazujący korelację między art. 3 tiret pierwsze akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia i odnośnym przepisem rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 31 ust. 1 lit. e)”
---	----------------------------

2. W tabeli zamieszczonej w pkt 26 dotyczącym rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 wiersze wskazujące korelacje między art. 6–9 tego rozporządzenia i odnośnymi przepisami rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 15 ust. 1 i art. 22
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi i trzeci	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret pierwsze	Artykuł 10 ust. 1 lit. e)
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret drugie i trzecie oraz lit. b)	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 28 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 29
Artykuł 6 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 43 lit. d) ppkt (i)
Artykuł 6 ust. 3 akapit czwarty	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 25 i art. 43 lit. f)
Artykuł 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
Artykuł 6 ust. 5	—
Artykuł 6 ust. 6	Artykuł 6 ust. 2 lit. b) i c)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 1 lit. f), art. 16 akapit pierwszy i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 23 i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 43 lit. l)
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 16 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 28 lit. b)
Artykuł 8 ust. 2 i 3	Artykuł 30 i art. 43 lit. d) ppkt (i) i (iii)
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 31 ust. 1 lit. d) i art. 36 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 31 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 36 ust. 2”

3. W tabeli zamieszczonej w pkt 30 dotyczącym rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 wiersz wskazujący korelację między art. 12 tego rozporządzenia i odnośnymi przepisami rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12	Artykuł 31 ust. 1 lit. f) i art. 38”
-------------	--------------------------------------

4. W tabeli zamieszczonej w pkt 40 dotyczącym rozporządzenia (WE) nr 318/2006, po wierszu dotyczącym art. 19 tego rozporządzenia dodaje się zapis w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Artykuł 52a”

5. Dodaje się table w brzmieniu:

„45. Rozporządzenie (WE) nr 700/2007

Rozporządzenie (WE) nr 700/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 113b ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 113b ust. 2
Artykuł 2	Załącznik XIa pkt I
Artykuł 3	Załącznik XIa pkt II
Artykuł 4	Załącznik XIa pkt III
Artykuł 5	Załącznik XIa pkt IV
Artykuł 6	Załącznik XIa pkt V
Artykuł 7	Załącznik XIa pkt VI
Artykuł 8	Załącznik XIa pkt VII
Artykuł 9	Załącznik XIa pkt VIII
Artykuł 10	Załącznik XIa pkt IX
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 121 akapit pierwszy lit. j)
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 121 akapit drugi
Artykuł 12	Artykuł 195
Artykuł 13	Artykuł 113b ust. 1 akapit drugi

46. Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. i) i (j)
Artykuł 1 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 113a ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 113 ust. 1 lit. b) i c)
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 113 ust. 2 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 4 lit. a)	Artykuł 121 lit. a)
Artykuł 2 ust. 4 lit. b)	Artykuł 113 ust. 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 4 lit. c)	Artykuł 113 ust. 2 lit. b)
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 113a ust. 2
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 113a ust. 3
Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 203a ust. 7
Artykuł 3 ust. 1 lit. a)	Artykuł 122 lit. a) i b)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b)	Artykuł 125b ust. 1 lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (ii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (iii)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (iii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. d)	Artykuł 125a ust. 1 wyrazy wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 lit. e)	Artykuł 122
Artykuł 3 ust. 2–5	Artykuł 125a

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4	Artykuł 125b
Artykuł 5	Artykuł 125c
Artykuł 6	Artykuł 125d
Artykuł 7 ust. 1 i 2	Artykuł 125e
Artykuł 7 ust. 3–5	Artykuł 103a
Artykuł 8	Artykuł 103b
Artykuł 9	Artykuł 103c
Artykuł 10	Artykuł 103d
Artykuł 11	Artykuł 103e
Artykuł 12	Artykuł 103f
Artykuł 13	Artykuł 103g
Artykuł 14	Artykuł 125f
Artykuł 15	Artykuł 125g
Artykuł 16	Artykuł 125h
Artykuł 17	Artykuł 125i
Artykuł 18	Artykuł 125j
Artykuł 19	Artykuł 184 ust. 4
Artykuł 20	Artykuł 123 ust. 3
Artykuł 21	Artykuł 125k
Artykuł 22	Artykuł 176a
Artykuł 23	Artykuł 125l
Artykuł 24	Artykuł 125m
Artykuł 25	Artykuł 125n
Artykuł 26	Artykuł 128
Artykuł 27	Artykuł 129
Artykuł 28	Artykuł 130 ust. 1 lit. fa) i fb)
Artykuł 29	Artykuł 131
Artykuł 30	Artykuł 132
Artykuł 31	Artykuł 133
Artykuł 32	Artykuł 134
Artykuł 33	Artykuł 135
Artykuł 34	Artykuł 140a
Artykuł 35 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 35 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 36	Artykuł 144
Artykuł 37 akapit pierwszy	Artykuł 145
Artykuł 37 akapit drugi lit. a), b) i c)	Artykuł 148
Artykuł 38	Artykuł 159
Artykuł 39	Artykuł 160
Artykuł 40	Artykuł 161 ust. 1 lit. da) i db)
Artykuł 41	Artykuł 174
Artykuł 42 lit. a) ppkt (i)	Artykuł 121 lit. a)
Artykuł 42 lit. a) ppkt (ii)	Artykuł 113a ust. 3
Artykuł 42 lit. a) ppkt (iii)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (i)

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 42 lit. a) ppkt (iv)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 42 lit. a) ppkt (v)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (iii)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (i)	Artykuł 127 lit. e)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (ii)	Artykuł 103h lit. a)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (iii)	Artykuł 103h lit. b)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (iv)	Artykuł 103h lit. c)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (v)	Artykuł 103h lit. d)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (vi)	Artykuł 103h lit. e)
Artykuł 42 lit. c)	Artykuły 127 i 179
Artykuł 42 lit. d)–g)	Artykuł 194
Artykuł 42 lit. h)	Artykuł 134, art. 143 lit. b) i art. 148
Artykuł 42 lit. i)	Artykuł 192
Artykuł 42 lit. j)	Artykuł 203a ust. 8
Artykuł 43 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 4 i art. 180
Artykuł 43 akapit drugi lit. a)	Artykuł 182 ust. 5
Artykuł 43 akapit drugi lit. b)	—
Artykuł 43 akapit drugi lit. c)	Artykuł 182 ust. 6
Artykuł 44	Artykuł 192
Artykuł 45	Artykuł 190
Artykuły 46–54	—
Artykuł 55	Artykuł 203a ust. 1–6”